

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН
КАСАЦИОНЕН
СЪД

ДО
СЪДИЯ ГАЛИНА ЗАХАРОВА
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВЪРХОВНИЯ КАСАЦИОНЕН СЪД

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

от **Дария Проданова** – заместник на председателя на Върховния
касационен съд и ръководител на Търговска колегия
и
от **Мария Иванова** – и. ф. заместник на председателя на Върховния
касационен съд и ръководител на Гражданска колегия

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

Обръщаме се към Вас във връзка с необходимостта от уеднаквяване на съдебната практика по въпроси, свързани с производството по чл. 631 ГПК.

Противоречията по прилагането на чл. 631, ал. 1 ГПК са в практиката и на двете колегии – Гражданска и Търговска на Върховния касационен съд.

Общата разпоредба на чл. 229, ал. 1 ГПК посочва хипотезите, при които исковите производства подлежат на спиране. Извън изброените хипотези е специалната разпоредба на чл. 631, ал. 1 ГПК, която предвижда спиране на съдебното производство по делото, по което съдът е отправил преюдициално запитване. Самият закон предвижда, че това преграждащо развитието на делото определение не подлежи на обжалване. Би следвало, като непреграждащо производството, да не подлежи на обжалване и определението, с което съдът отказва отправянето на преюдициално запитване, респ. спиране на делото, макар че има и различни становища по този въпрос.

Противоречието в практиката произтича от това, дали когато съд е отправил преюдициално запитване, спирайки производството по своето дело, подлежат на спиране и производствата по други дела, пред които стои за разглеждане същия правен въпрос.

Едни състави приемат, че разпоредбата на чл. 631, ал. 1 ГПК е приложима само спрямо делото, по което е отправено запитване. Дори правният въпрос, с който е сезиран СЕС, да е обуславящ изхода на спора и по други дела, производствата по тях не подлежат на спиране, поради необхващането им от хипотезите на чл. 631, ал. 1 ГПК и чл. 229, ал. 1 ГПК.

Други състави приемат, че ако правният въпрос, с който е сезиран СЕС, е обуславящ изхода на спора и по друго дело, производството по него подлежи на спиране. Някои квалифицират определението за спиране по чл. 631, ал. 1 ГПК, други – по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК.

Спирайки производството по делото, те постановяват преграждащо определение, срещу което постъпват частни жалби. По отношение на тях възниква допълнително противоречие, тъй като съставите, квалифициращи определението по чл. 631, ал. 1 ГПК, разпореждат връщането им, поради необжалваемост на определението. Съставите, които квалифицират определението като такова по чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, административат движението на частните жалби.

За да извършим допълнителна проверка относно становищата на съдиите в ГК и ТК на ВКС по посочените противоречия, ръководителите на двете колегии направихме писмена анкета, резултатите от която прилагаме към предложението. Становищата действително са противоречиви в съотношение 1:2. Това противоречие в становищата пряко рефлектира върху практиката на ГК и ТК на ВКС, което противоречие може да бъде отстранено по тълкувателен път.

Предвид на изложените съображения, предоставяме на Вашата преценка дали да упражните предоставената Ви от чл. 125 ЗСВ компетентност, като предложите на Общото събрание на Гражданска и Търговска колегии на ВКС да се произнесат с тълкувателно решение по следния въпрос:

Подлежи ли на обжалване определение за спиране, постановено от първоинстанционен или въззивен съд, поради отправено по реда на чл. 628 и сл. ГПК преюдициално запитване от друг съд?

Ръководител на Търговска колегия:

(съдия Дария Проданова)

И. ф. ръководител на Гражданска колегия:

(съдия Мария Иванова)